

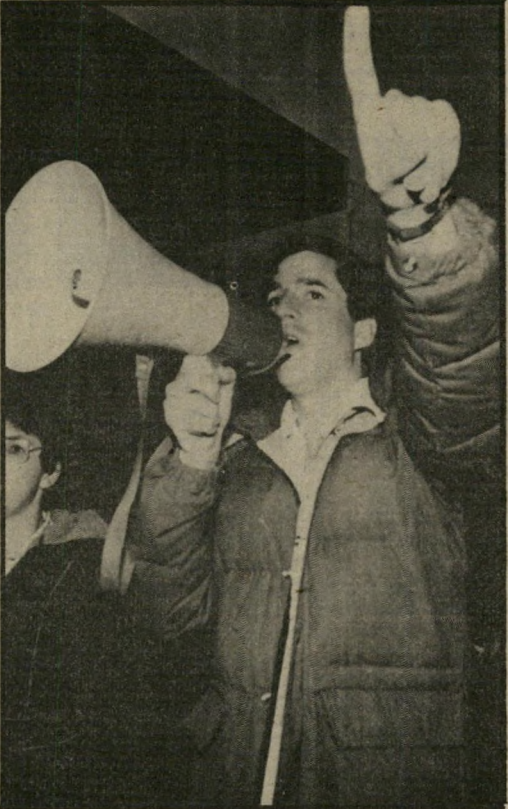
אמנון קפליוק:

„הוא לחץ את ידי ופניו חתומות!“

אמנון קפליוק ערך את הראיון השני של עיתונאי ישראלי עם יאסר ערפאת, אחרי הראיון של אורי אבנרי, שרית ישי וענת סרוגוסטי. בעת הראיון הזה היה נוכח גם אבו אל-וליד, שנהרג בשבוע שעבר במארב בביקעת-הלבנון. זה האיש שתיכנן את ההגנה על מערב-ביירות, והפלסטינים רואים בו את „המנצח של ביירות“. שאלתי את אמנון קפליוק כיצד התרשם מהאיש, שהיה ידימינו הצבאי של ערפאת, ומה אמר בעת הראיון, אם אמר משהו.

אבו אל-וליד ישב לימיני של יאסר ערפאת בעת הראיון שערכתי עם ערפאת בביירות הנצורה, בשבוע השני של חודש אוגוסט. הוא לבש מדייחקי כהים, ללא סימני-דרגות, ובמשך השעתיים שבמשך הראיון כמעט שלא אמר דבר. ערפאת הציג אותו לפניי כ„הרמטכ״ל שלנו“, כשהתואר הרשמי שלו היה „מפקד חדרהמביצעים של הכוחות המשותפים“. הכוחות המשותפים הם כוחות אש״ף והמיליציות הלבנוניות השמאליות. מדי פעם הוא התלחש עם ערפאת, ומדי פעם היה מקבל פתקים. פעם העזתי ושאלתי אותו „האם קרת משהו?“ והוא ענה: „שום דבר מיוחד, רק הפגזה שלכם.“

שמתי לב שהוא השתדל מאוד שלא לחייך, ופניו נשארו קפואים גם כשניסיתי לשבור את המסכת הרצינית שלו. באומרי לערפאת: „החבר שלי מלה-מונד טוען, שהדבר היחיד שחסר במערב-ביירות זה סיגרים הוואנה“. כולם פרצו בצחוק, מלבד אבו אל-וליד. כשנגמר הראיון לחצתי ידיים עם כולם, וגם את ידו לחצתי, אבל גם אז נשארו פניו חתומות. הוא עשה עלי רושם של אדם נחמשהחלטה וחוק. מאוד ציפיתי שגם הוא ישתתף בשיחה מדי פעם, כמו האחרים שהיו נוכחים, כדי ללמוד אם נכונה השערתי שהוא אדם אינטליגנטי.

צלי רשף:

„המינימום הוא שאריק שרון ילך!“

צלי רשף, מראשי „שלום עכשיו“, היה מיוזמי ההתחברות עם המערך להפגנת-ההמונים המשותפת, שנערכה בשבוע שעבר למען הקמת ועדת-חקירה ממלכית תית בעניין הטבח בביירות. שאלתי את צלי אם ההתחברות עם המערך היתה לצורך הפגנה יחידה, או שמה יכול להיות המשך ל„שידוך“.

בשלב זה ה„שידוך“ היה להפגנה המסויימת הזאת, ואין תוכניות להמשך. אבל הרעיון שעמד מאחרי ההפגנה הוא שכאשר ישנם נושאים שעליהם יש הסכמה רחבה, ואפשר להציג אנטי-תיזה לליכוד, שווה לשתף פעולה. אם יהיו מצבים דומים, נשתף שוב פעולה עם המערך, כמוכן מבלי לוותר על העמדות שלנו.

האם לא היה זה זיתור עז העמדות שלכם, שהסכמתם, למשל, שלא לשתף את אנשי של״י בהפגנה?

לא מדוייק. נכון שהמערך אמרו לנו של״י ורק״ח לא באים בחשבון, וכדי לא לפוצץ את העניין הצעתי, בתור פשרה, שכל גוף יקרא לתומכיו בנפרד. וכך היה. אנשי של״י פירסמו מודעות לאנשיהם, והם באו להפגנה.

יש אנשים שחושבים שרק כוח שלכם, פלום כוחו של המערך, יש לו סיכוי להפיל את הממשלה בבחירות. האם לא כדאי לנסות ודגשר על הפער בין ביניכם ובין המערך למטרה זו?

אנחנו לא שוקלים כעת הליכה לבחירות בכלל, ולכן, כמובן, לא שקלנו הליכה לבחירות עם המערך. חוץ מזה, לא ברור עדיין מה יהיה טוב יותר למטרה שהזכרת — הליכה בראש אחד עם המערך או בשני ראשים, כלומר, המערך לחוד ורשימה שניה, משותפת לפלום. של״י, יוסי שריד ושלומית אלוני.

מה התוכניות שלכם עכשיו?
לפי דעתנו המינימום הוא, לפי הנתונים שיש היום, שאריק שרון ילך. לנו יש כוונה לפעול בעניין. אני חושב שלמערך אין תוכנית לפעול כרגע, או בינתיים אנחנו ממשיכים לפעול לבד.

שלמה בר:

„עדות המיזרח לא שונאות את הערבים!“

הזמר שלמה בר, נושא דגל עדות-המיזרח והדובר המעונה שלהן, נראה בשבוע שעבר בהפגנת-האמנים בדיזנגוף, שהיתה כמעט על טהרת האשכנזים. שאלתי אותו אם הרגיש שם כיוצא-דופן:

הייתי בהפגנת האמנים, ולא בהפגנה אשכנזית. לצערי הרב, העולם האמנותי בארץ נשלט כבר 35 שנה על-ידי התפישה המערבית.

גם בהפגנת 400 אקף האיש לא נראו אנשי עדות-המיזרח, ושם לא שלטה האמנות המערבית.

זה ידוע שעדות-המיזרח תומכות בבגין. זה לא מאהבת מרדכי, אלא משינאת המן. אנחנו בעד הנהגה שתבוא מאופקים, מדימונה, מבית-שמש.

ממשלת-הליכוד לא נראית לי כליכך מדימונה או מבית-שמש.

נכון, אבל יש להם כוח ואנחנו מבינים שפוליטיקה זה כוח. אני לא בעד פרס ולא בעד בגין. באתי להפגין בעד ועדת-החקירה.

זה מחזיר אותי לשאלה: מדוע לא באו עזר אנשי עדות-המיזרח להפגין להקמת ועדת-חקירה?

למה את לא שואלת למה לא באו אריק איינשטיין ושלום חנוך, יפיהנפס? הם דואגים רק לתחת של עצמם! אמצעי-התיקשות והעיתונות עושים שטיפת-מוח וטוענים שאנחנו שונאים ערבים. זה שקר. אדם ששונא זה בן-אדם ששונא אותו.

אתה נראה לי כן-אדם די שונא.
אל תכניסי לי מילים לפה. אני לא שונא את המערב המסריח. אני רק רוצה שששתלב במרחב המיזרחי. תראי, מותק, אני אוהב את מדינת-ישראל, ואני רוצה לשיר לה. תכתבי את זה בעיתון הבומבסטי שלך.